

ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของผู้ปกครองในการเลือก
การพัฒนา แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เบื้องต้น
สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1
สำนักงานพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2
อำเภอพบพระ จังหวัดตาก

**The Development of the Skill Workbook for Basic Recorder for
Pratomsuksa 5 students in Ruam Thai Pattana 1 School
under the Educational Service Area 2,
Phoppra District, Tak Province.**

ทองมา นิลสิงขรณ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 สำนักงานพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 อำเภอพบพระ จังหวัดตาก มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 สำนักงานพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 อำเภอพบพระจังหวัดตากให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มทดลองที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 สำนักงานพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 40 ข้อ และแบบประเมินความพึงพอใจจำนวน 1 ชุด

ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ เท่ากับ 83.83/84.69 ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการเรียนด้วยเอกสารประกอบการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่า เอกสารประกอบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพและคุณภาพสูงกว่ามาตรฐานที่กำหนดไว้ ทำให้ผู้เรียนเกิดความก้าวหน้าทางการเรียน และมีความรู้เพิ่มขึ้นจริงหลังการใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ส่งผลให้คุณภาพการเรียนรู้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของรายวิชา

คำสำคัญ : เอกสารการเรียนรู้การปฏิบัติ, คอรัส, ประสานเสียงชั้นพื้นฐาน, แบบฝึกหัด, ขลุ่ยรีคอร์เดอร์

* นักศึกษาระดับปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาดนตรี (ดนตรีศึกษา) คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

Abstract

The purposes of the study on the development of the skill workbook for Basic Recorder for Pratomsuksa 5 students in Ruam Thai Pattana School under the Educational Service Area 1, Poppra District, Tak Province were:1) to find out the effectiveness of the skill workbook for Basic Recorder for Pratomsuksa 5 students in Ruam Thai Pattana School under the Educational Service Area 1, Poppra District, Tak Province using the standard criteria 80/80; 2) to compare the achievement of the before and after learning with the skill workbook for Basic Recorder Pratomsuksa 5 students; and 3) to investigate the students' satisfaction with the skill workbook for Basic Recorder for Pratomsuksa 5 students. The sample was a group of 32 Pratomsuksa 5 students taking the summer course in academic year 2009 in Ruam Thai Pattana School under the Educational Service Area 1, Poppra District, Tak Province. The research instruments were the skill workbook for Basic Recorder, the 40-item achievement test, and the questionnaire.

The results of this study were that the effectiveness of the skill workbook for Basic Recorder was 83.83/84.69 and the efficiency index was 0.72 higher than the standard criteria. The achievement in learning with the skill workbook for Basic Recorder was significantly higher at the significance level at .05. It was concluded that the skill workbook for Basic Recorder was more efficient and effective than the standard criteria and the students could make learning progress after learning with the skill workbook. Therefore, the learning quality was achieved as expected in the course objectives.

Key word : learning practice document, chorus, basic chorus, skill work book, recorder

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่เกิดขึ้นและอยู่กับมนุษย์มานาน ความรู้ทางดนตรีแต่เดิมถ่ายทอดกันแบบปากต่อปาก ตัวต่อตัว ทำให้ไม่แพร่หลายนักและอยู่ในวงจำกัด ทำให้สิ่งดีๆ ทางดนตรีลดน้อยลง ต่อมาความเจริญก้าวหน้าทางการศึกษาได้เปิดกว้างขึ้นและมีการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา รวมทั้งจัดทำหลักสูตรใช้สอนในโรงเรียนอย่างแพร่หลาย ซึ่งทำให้มีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้นเปิดโอกาสให้มีการเรียนการสอนเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน ดนตรีนั้นให้ทั้งความรู้ความบันเทิงเป็นเครื่องผ่อนคลายร่างกายจิตใจ อารมณ์สร้างสังคม สร้างสติปัญญา เสริมบุคลิก และเป็นเครื่องกลมเกลียวจิตใจมนุษย์ให้เป็นคนละเอียดอ่อน มีสมาธิในการทำงานได้ ปรารถนาและแนวคิดของการศึกษาดนตรียุคใหม่เด็กไทยทุกคนต้องได้เรียนได้เล่นและรักดนตรีโดยถือว่าดนตรีเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่มีความผูกพันกับชีวิตมนุษย์มาตั้งแต่เกิดจนดับสลายไปจากโลกดนตรีเป็นเครื่องกลมเกลียวจิตใจ จึงต้องให้เด็กรักดนตรีที่เด็กจะรักดนตรีได้เด็กก็ต้องได้เรียน ได้เล่น และรักดนตรี ความรักจะเกิดขึ้นได้ก็ต้องมีความผูกพันที่จะเรียนรู้และเล่นดนตรี หากเด็กไทยได้รับการเรียนรู้และได้เล่นดนตรีก็จะทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็วเกิดความคิดสร้างสรรค์ในขั้นสูงการพัฒนาสมองเด็กโดยผ่านกิจกรรมดนตรีจึงเป็นการวางพื้นฐานที่จะเจริญเติบโตไปในอนาคต เด็กจะเป็นผู้ที่มีความคิดฉับไวในการแก้ปัญหาเพราะดนตรีช่วยพัฒนาความฉลาด เด็กๆ เหล่านี้จะเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรม มีความประณีต มีเสน่ห์ มีความงามอยู่ในตัว (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 : 56) และที่สำคัญหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 สาระดนตรีถูกบรรจุเป็นส่วนหนึ่งของสาระการเรียนรู้ที่เด็กไทยทุกคนต้องได้เรียนได้เล่นและรักดนตรี จากสภาพการณ์ปัจจุบันผู้วิจัยได้

ศึกษาค้นคว้าถึงความจำกัดตามศักยภาพของโรงเรียนที่อยู่ห่างไกล โรงเรียนส่วนใหญ่มีหนังสือตำราเรียน และแบบฝึกทักษะต่างๆด้านดนตรีมีอย่างจำกัด ทำให้โรงเรียนที่อยู่ห่างไกลความเจริญยังขาดตำราเรียนและสื่อ นวัตกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีกมาก

ผู้วิจัยจึงตระหนักถึงสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น จึงได้คิดค้นและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ขึ้น เพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอน ให้โรงเรียนได้มีตำรา มีแบบฝึกทักษะด้านดนตรี มีคู่มือในการจัดการเรียนการสอน และมีตำราด้านดนตรีเพิ่มขึ้นยังเป็นการส่งเสริม ทักษะกระบวนการการเรียนรู้ของนักเรียนเพื่อเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ได้ตามเป้าประสงค์ของการเรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อหาประสิทธิภาพ ของแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นตามเกณฑ์ 80/80
- 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน-หลังเรียน ของนักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึก ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
- 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่นักเรียนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น

วิธีการวิจัย

วิธีดำเนินงานการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 สำนักงานพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามหัวข้อ ดังต่อไปนี้

1. กลุ่มทดลอง

กลุ่มทดลอง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 สำนักงานพื้นที่การ ศึกษาตาก เขต 2 อำเภอพบพระ จังหวัดตาก ในภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เอกสารประกอบการเรียนรู้เรื่องแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น ประกอบด้วย เนื้อหาความรู้ 4 หน่วยการเรียนรู้ ดังนี้

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1	ขลุ่ยรีคอร์เดอร์และโน้ตดนตรีสากลเบื้องต้น
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2	แบบฝึกทักษะขั้นที่ 1 โน้ตเสียงซอล - ลา - ที
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3	แบบฝึกทักษะขั้นที่ 2 โน้ตเสียง โดและ เร(สูง)
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4	แบบฝึกทักษะขั้นที่ 3 โน้ตเสียง ฟา มี และ เร (ต่ำ)

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน-หลังเรียน เป็นข้อสอบแบบ เลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

2.2.2 แบบทดสอบพุทธิพิสัยหลังเรียน หน่วยที่ 1 เรื่องขลุ่ยรีคอร์เดอร์และโน้ตสากลเบื้องต้น เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

2.2.3 แบบประเมินทักษะพิสัยหลังเรียน หน่วยที่ 2 เรื่อง แบบฝึกทักษะขั้นที่ 1 โน้ตเสียง ซอล - ลา - ที แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

2.2.4 แบบประเมินทักษะพิสัยหลังเรียน หน่วยที่ 3 เรื่อง แบบฝึกทักษะการเป่าขั้นที่ 2 โน้ต เสียง โดและ เร (สูง) แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

2.2.5 แบบประเมินทักษะพิสัยหลังเรียน หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่องทักษะการเป่าขั้นที่ 3 โน้ต เสียง ฟา - มี และเร (ต่ำ)) แบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 10 ข้อ โดยกำหนดเกณฑ์ให้คะแนนข้อละ 1 คะแนน

3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้รายงานดำเนินการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ เป็น 2 ด้าน ดังนี้

3.1 ด้านการสร้างเอกสารประกอบการเรียนรู้ ดำเนินการดังนี้

3.1.1 ศึกษาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ (ดนตรี) และคำอธิบายรายวิชา

3.1.2 ศึกษาเอกสาร ตำรา เกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์และขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญด้านการด้านเนื้อหาวิชา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหา

3.1.3 กำหนดเนื้อหาและขอบข่ายของแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น แต่ละ หน่วยการเรียนรู้

3.1.4 สร้างเอกสารประกอบการเรียนรู้ตามขอบข่ายเนื้อหาที่กำหนดไว้ และนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์ด้านความถูกต้องและความสมบูรณ์ ของเนื้อหาสาระ เพื่อนำมา ปรับปรุงแก้ไข

3.1.5 ปรับปรุงแก้ไขเอกสารประกอบการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

3.1.6 นำเอกสารการเรียนรู้ เรื่อง แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นที่ปรับปรุงแล้ว ไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แบบ 1: 1 ผลการทดลองในครั้งนี้ ปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ย รีคอร์เดอร์เบื้องต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 79.50 / 80/08 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ ที่กำหนด ผู้วิจัยได้นำผลการทดลองมา ปรับปรุงเอกสารการเรียนรู้และนำไปทดลองใช้กับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแบบกลุ่มเล็ก (1 : 10) ผลการทดลอง ในครั้งนี้ปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.83 / 84.69 ซึ่งสูงกว่า เกณฑ์ที่กำหนด ผู้วิจัยจึงนำเอกสารประกอบการเรียนรู้ ชุดที่ปรับปรุงแล้วไปใช้ในการทดลองภาคสนามต่อไป

3.2 ด้านการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผล ผู้รายงานได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือการวัด และประเมินผล ดังนี้

3.2.1 การสร้างแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับใช้ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบชนิด 4 ตัวเลือกจำนวน 40 ข้อ ผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการสร้างแบบ ทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเอกสาร ตำรา ให้ครอบคลุมเนื้อหา ระดับพฤติกรรม ที่ต้องการวัด แล้วจึง ร่างข้อคำถามและไปทดลองใช้ในเมืองต้นกับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 สำนักงาน พื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 อำเภอพบพระ จังหวัดตาก จำนวน 32 คน เพื่อ นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นปรึกษา ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน ตรวจสอบขอบเขตและความครอบคลุมเนื้อหาของสิ่งที่ต้องการวัด ด้วยการใช้ดัชนีตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence ; IOC) นำข้อคำถามที่มีค่า IOC \geq .5 ไปคำนวณหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ แล้วคัดเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง .20 ถึง .80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปใช้เป็นข้อคำถามในแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และจากผลการวิเคราะห์ได้ค่าความเชื่อมั่น ของข้อสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.889

3.2.2 การสร้างแบบประเมินทักษะพิสัยสำหรับประเมินระหว่างเรียน 3 ชุด และ ประเมิน หลังเรียน จำนวน 1 ชุด เป็นแบบมาตราประมาณค่า 3 ระดับ โดยกำหนดระดับคุณภาพและเกณฑ์การให้คะแนน ของแบบประเมินทักษะพิสัยทั้ง 3 ชุด ดังนี้ 3 ผ่านในระดับดี, 2 ผ่านในระดับปานกลาง และ 1 ผ่านในระดับปรับปรุง โดยผู้วิจัยได้ศึกษาวิธีการประเมินทักษะปฏิบัติจากเอกสาร ตำราที่เกี่ยวข้องและสัมภาษณ์ ผู้มีประสบการณ์ ด้านการสอน และกำหนดหัวข้อการประเมินทักษะการปฏิบัติ ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นตามเกณฑ์ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญผู้มีประสบการณ์ด้านการสอนทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ จำนวน 3 คน ตรวจสอบ หัวข้อการประเมิน และคำอธิบายลักษณะของการปฏิบัติการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ในแต่ละระดับนำมาปรับปรุง ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำไปใช้ทดลองในภาคสนาม ได้ตรวจสอบความสอดคล้องของการให้คะแนน โดยการนำไปให้ผู้สอนทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ จำนวน 2 คน นำไปทดลอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นไปทดลอง ใช้กับผู้เรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 32 คนในการทดลอง ครั้งนี้เป็นการทดลองภาคสนาม (Field Try-Out) ในการเรียนภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2552 ระหว่างวันที่ 7 เมษายน วันที่ 13 พฤษภาคม 2553 โดยดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

4.1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนซึ่งเป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ และบันทึกไว้เป็นคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่อง ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เบื้องต้น จำนวน 4 แผน ใช้เวลาในการสอนทั้งสิ้น 20 ชั่วโมง โดยใช้เอกสารประกอบการเรียนรู้ แบบฝึกทักษะ การเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นสื่อการเรียนรู้

4.3 เมื่อสิ้นสุดการเรียนในภาคฤดูร้อนในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบพุทธิพิสัย ระหว่างเรียน จำนวน 10 ข้อ ตรวจสอบบันทึกคะแนนเพื่อนำมาใช้เป็นคะแนนระหว่างเรียน

4.4 ในระหว่างที่เรียนภาคปฏิบัติทักษะการเป่าขั้นที่ 1 โน้ต ซอล-ลา-ที ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ผู้วิจัยจะประเมินทักษะพิสัยระหว่างเรียนของผู้เรียนเป็นรายบุคคลด้วยแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นในหน่วยการเรียนรู้ที่ 2-3-4 จำนวน 3 แบบฝึก ได้แก่ แบบทักษะขั้นที่ 1, 2 และ ขั้นที่ 3

4.5 หลังจากให้ผู้เรียนจบครบทุกหน่วยการเรียนรู้แล้วผู้วิจัยจะทดสอบด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนหลังเรียน จำนวน 40 ข้อ บันทึกคะแนนนำมาใช้เป็นคะแนนหลังเรียน

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของเอกสารประกอบการเรียนรู้โดยหาประสิทธิภาพของกระบวนการและ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ ตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ 80/80 ด้วยวิธีการ ดังนี้

5.1.1 นำคะแนนจากการทำแบบทดสอบพุทธิพิสัยระหว่างเรียนและคะแนนจากการประเมิน ทักษะพิสัยระหว่างเรียนของผู้เรียนแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยเทียบเป็นร้อยละ เพื่อหา ค่าประสิทธิภาพ 80 ตัวแรก ของเอกสารประกอบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

5.1.2 นำคะแนนจากการประเมินทักษะพิสัยหลังเรียนของผู้เรียนและคะแนนที่ได้จาก การทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของผู้เรียนแต่ละคนมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ย เทียบเป็นร้อยละเพื่อหาค่าประสิทธิภาพ 80 ตัวหลัง ของเอกสารประกอบการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

5.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของเอกสารประกอบการเรียนรู้ การปฏิบัติข้อร้องประสานเสียง ด้วยสูตรของไชยยศ เรืองสุวรรณ เกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

5.3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของผู้เรียนโดยใช้ค่าสถิติที่ (t-test) ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปวิเคราะห์ค่าสถิติทางสังคมศาสตร์

ผลการวิจัยและการอภิปรายผล

ผลการวิจัย

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นพบว่ามีค่าประสิทธิภาพ 83.83 / 84.69
2. ผลการหาค่าดัชนีประสิทธิผลแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นพบว่ามีค่าเท่ากับ 0.889
3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดจากการใช้แบบฝึกทักษะการเป่า ขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการเรียน ด้วยแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

อภิปรายผล

1. แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.83 / 84.69 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเอกสารประกอบการเรียนรู้ได้ผ่านการแก้ไข ปรับปรุง และ ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงประจักษ์ของเนื้อหาสาระจากผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นยังได้นำไปทดสอบแบบ 1:1 และ ทดสอบกลุ่มทดลองใช้ 30 คน และปรับปรุงแก้ไขจนได้ค่าประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แล้วจึงนำไป ทดลองใช้กับกลุ่มทดลองจึงส่งผลให้แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีคุณภาพสำหรับ การที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน

2. ค่าประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.889 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน .50 โดยผู้เรียนทั้ง 32 คนมีผลรวมของคะแนนจากการสอบก่อนเรียน 990 คะแนน และหลังจากเรียนด้วยแบบฝึก ทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นแล้ว มีผลรวมของคะแนนจากการสอบ 1084 คะแนนแสดงให้เห็นว่าหลังจาก การใช้แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นทำให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียน ทั้งนี้อาจเนื่อง มาจากแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น มีเนื้อหาสาระทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับ หลักและวิธีการขับปฏิบัติตลอดจนแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น สอดคล้องกับที่ ปิยะมาภรณ์ สบายแท้ (2545 : 63) กล่าวว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นในชุดการสอนมีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในหน่วยเดียวกัน ดังนั้นผู้เรียน จึงสามารถ นำเนื้อหาสาระทางทฤษฎีมาช่วยทำให้เกิดความเข้าใจในการปฏิบัติและนำความรู้ ความเข้าใจจากการปฏิบัติสรุปเป็นความคิดรวบยอดตามเนื้อหาสาระทางดนตรี

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่เกิดจากการใช้แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ย รีคอร์เดอร์เบื้องต้น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนหลังการเรียนแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ย รีคอร์เดอร์เบื้องต้นสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยผู้เรียน ทั้ง 32 คน มีผลรวมคะแนนก่อนเรียน 990 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 30.94 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.83 ภายหลัง เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น มีผลรวมคะแนนหลังเรียน 1084 คะแนน คะแนนเฉลี่ย 33.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.81 มีความแตกต่างของค่าเฉลี่ย 2.94 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 2.81 แสดงว่า ผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น เพิ่มขึ้นจริงโดยใช้แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ย

กลยุทธ์คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้น มีเนื้อหาทั้งทางทฤษฎีที่เกี่ยวกับความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับทักษะการเป่าขลุ่ยขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบฝึกมีรูปแบบที่ชัดเจนผู้เรียนสามารถอ่านเรียนรู้ด้วยตนเองสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภราดร สาขามูละ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องทักษะการเป่าขลุ่ยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบหลังการใช้ สูงกว่าก่อนใช้แบบทดสอบทักษะการเป่าอย่างมีนัย ทางสถิติ ที่ ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของ กุมารี สุวรรณสิงห์ (2543) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับประสิทธิภาพของชุดการสอน การปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ เบื้องต้น ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่เรียนด้วยชุดการสอนเรื่องการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออเบื้องต้น มีพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจสูงกว่าก่อนเรียน ผลการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.1 สามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับธนรุทธิ์ สุทธิจิตต์ (2534 : 72) ที่กล่าวไว้ว่ากิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีควรเป็นไปในรูปของประสบการณ์ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมปฏิบัติด้วยตนเอง (Active Participation)

สรุปและข้อเสนอแนะ

1. แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นสื่อการสอนที่เหมาะสมสำหรับใช้เป็นสื่อสำหรับประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้พื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นนี้เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจภาคทฤษฎีก่อนที่จะปฏิบัติทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์ โดยครูผู้สอนยังคงเป็นผู้ที่มีบทบาทในการดูแลผู้เรียนอย่างใกล้ชิดในฐานะเป็นต้นแบบและเป็นผู้คอยแนะนำเทคนิควิธีการต่าง ๆ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องให้แก่ผู้เรียน
2. เนื่องจากผลการทดลองปรากฏว่า แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้แบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นที่สร้างขึ้นนี้ จึงเป็นตัวอย่างสำหรับการสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นที่มีเนื้อหาสาระทางดนตรีอื่นๆ เช่น ทักษะการปฏิบัติเครื่องดนตรีประเภทต่าง ๆ
3. ครูสามารถนำแนวทางของแบบฝึกทักษะการเป่าขลุ่ยรีคอร์เดอร์เบื้องต้นนี้ไปใช้กับผู้เรียนในระดับชั้นอื่นๆ โดยอาจกำหนดเนื้อหาสาระทางดนตรีที่ต้องการนำเสนอขึ้นมาและคัดเลือกบทเพลงที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมสำหรับการเรียนการสอนในระดับนั้น

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). การวัดและประเมินผลหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช.

_____ (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : ชุมชนุสทรรณการเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กาญจนา วัฒนา. (2545). การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ : ธนพรการพิมพ์.

กุมารี สุวรรณสิงห์. (2543). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนการปฏิบัติขลุ่ยเพียงออ เบื้องต้นในวิชาดนตรีไทย ปฏิบัติตามความถนัด. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

กุดยา แสงเดช. (2545). การจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

จิราภา เต็งไธรัตน์. (2551). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ชวนันท์ ชาญศิลป์. (2550). การศึกษาความถูกต้องของแบบคัดกรองโรคจิตในชุมชน. ขอนแก่น : โรงพยาบาลจิตเวชขอนแก่น.

ชวลิต สีหามาศย์. (2547). การวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ชาญชัย อาจินสมาจาร. (2540). กระบวนการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : การศาสนา.

ธนรุทธิ์ สุทธิจิตต์. (2545). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องสาระทำนองของดนตรีไทยผ่านทักษะการขับร้องสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล..

ดวงเดือน คุปต์คาร. (2541). การศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนเรื่องสาระของทำนองเพลงไทยผ่านทักษะการขับร้อง สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ทิตนา เขมมณี. (2548). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร : สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). วิธีสร้างสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.

บุญเลิศ มั่นปาน. (2543). การสร้างชุดการสอนกิจกรรมเสริมหลักสูตรเรื่อง การเป่าขลุ่ยไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยมหิดล.

ประคอง กรรณสูตร. (2542). สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2543). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.

แฝง วัดอินทร์. (2549). การฝึกปฏิบัติขลุ่ยรีคอร์เดอร์ เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2543). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

เพทาย บุญประคอง. (2540). การสร้างบทเรียนแบบโทรทัศน์ประกอบการสอนวิชาดนตรี เรื่องการฝึกปฏิบัติขลุ่ยไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

แพง ชินวงศ์. (2548). ดนตรีเพิ่มพลังสมอง. กรุงเทพมหานคร : แพมมีลี.

ภราดร สาขามูละ. (2549). การวิจัยเรื่องทักษะการเป่าขลุ่ยของนักเรียนระดับ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

มะลิ อัจฉิชัย. (2540). การพัฒนาแบบฝึกทักษะภาษาไทย. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัตนา ศิริพานิช. (2551). ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการเลี้ยงดูและความพร้อมทางการเรียน ของเด็กวัยแรกเข้าเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. (2538). หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วรสุดา บุญยไวโรจน์. (2541). ประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ.

วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : แอลทีเฟรส.

วารุณี ภูวสกุล. (2551). จิตวิทยาการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

วโร เฟิงสวัสดิ์. (2546). การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

สมนึก ภัททิยธนี. (2546). การวัดผลการศึกษา. กอฬินธุ์ : ประสานมิตรการพิมพ์.

สมพร พูลพันธ์. (2541). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะเพื่อการสอนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ : การศาสนา.

สมศักดิ์ พนเสาวภาคย์. (2541). *การศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนการฝึกปฏิบัติห้องวงใหญ่ เรื่องเพลงโหมโรง ร่มเกล้า*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู. (2545). *การแสวงหาแนวทางใหม่ๆ ในการเรียนการสอน*. กรุงเทพฯ : สำนักงาน ข้าราชการครู

Anderson. (1982). *Effective accounting management : a skills and activity-base approach*. Oxford : Blackwell.